

ÖNEMLİ BİR KONUDA SİZE DANIŞMAK İSTİYORUM.. (2)

(...dünden devam)

Cevap: Hanım Efendi siz evlendiğiniz zaman da eşiniz zaten İslâm'a inanan biri değildi. Ama size inanır göründü. Şimdi asıl fikrini ortaya koymuş. Deist yani Allah'a inanan fakat dine inanmayan bir insan. Normalde Müslüman bir kadının böyle biriyle evlenmesi caiz değildir. Ama artık evlenmişsiniz. 2 de çocuğunuz var. Madem kocanız sizin inancınıza müdahale etmiyor ve çocuklarınızın da Müslüman olarak yetiştir-menize engel olmuyor. Bırakın onu kendi haline. Âhirette nereye gidecekse gitsin. Siz çocuklarınızın hatırı için evliliğinizi sürdürün. Ayrılırsanız o iki çocuk perişan olur. Olumsuz etkilenirler. Ailenizi yıkmanız doğru değildir. Kur'ân-ı Kerîm Tahrim Sure-sinde kocası kâfir olan Mü'min kadını örnek olarak anlatarak şöyle buyurur: *"Allah inanan-lar hakkında da Firavun'un karısını misal verdi. O şöyle demişti: 'Rabbim! Bana katında*

, cennetin içinde bir ev yap, beni Firavun'dan ve onun (kötü) işinden kurtar ve beni şu zalimler topluluğundan kurtar!'"

-(Tahrim: 11)

İşte sizin durumunuz Firavun'un karısının durumu gibidir. O nasıl evliliğini sürdürmüşse siz de sürdürün. Ama adam sizin inancınıza müdahaleye kalkışırsa o zaman ondan ayrılmak gerekir. Anladığım kadarıyla adam size müdahale etmiyor. Ama dini konulara girince doğal olarak sinirler geriliyor. O halde asla dini konuya girmeyin ve tartışmayın. Çünkü Kur'ân böyle insanlarla tartışmayı yasaklamıştır. Yüce Allah, şöyle bu-yurur: "

"(Onların) Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da bilmeyerek taşkınlıkla Allah'a sövmesinler! Biz, her ümmete yaptıkları işi böyle süslü gösterdik; sonunda dönüşleri Rablerinedir. O, onlara ne yaptıklarını haber verecektir." (En'âm: 108)

Herhalde Müslümanlar, müşriklerle yaptıkları tartışmalarda onların inançlarını kınamış, tanrı diye taptıklarına hakaret etmişler. Müşrikler de Allah'ın varlığına inan-dıkları halde öfkeye kapılıp Allah'a sövmüşler.

Müşrik kelimesi, Allah'ı inkâr eden değil, Allah'ı kabul ettiği halde başka güçleri Allah'ın ortağı

sanat ve Allah'ın ortağı sandığı şeylere tapan kimse demektir. Şimdi müşrikler Allah'a inandıklarına göre nasıl Allah'a söverler? Câhil insan kızınca, düşün-cesi, kontrolden çıkar, ağzına geleni söyler. Belki de onlar kızdıkları zaman Allah'a sövmeyi âdet edinmişlerdi. Nitekim bizim bazı Güney bölgelerinde çok kimse gördüm ki kızdığı zaman hâşâ Allah'a, Peygambere, Kitâba sövmeğe başlar: "Senin Al-lah'ına, Kitâbına.." der. Aslında onun amacı Allah'a değil, sövdüğü kim-seye haka-rettir. Onun bu ifadesinden, sanki sövdüğü insanın Allah'ı, kitâbı, kendi Allah'ından, kitâbından başka imiş gibi bir anlam çıkar. Sanki o, kâinâtın yaratıcısı Allah'a sövmüyor da, kızdığı şahsın Allah'ına, kitabına sövüyor. Ama o böyle düşünse de yine gemi azıya almış öfkesinin tutsağı olarak Allah'a sövüyor. Çünkü O'ndan başka Allah yoktur.

İşte müşrikler de inançlarını kınayan, tanrılarını hakîr gören mü'-minlere kızarak Allah'a sövmüşlerdir. Sövdükleri zaman da tıpkı bizim Güneylimizin düşündüğü gibi mü'minlerin Allah'ını, inandıkları Allah'tan başka sanarak sövmüş olabilirler.

Âyetin işâret ettiği olay ne olursa olsun, taşıdığı hüküm şudur: Hakk'a dâvet, basîretle ve ölçülü olmalıdır. İslâm'ın dışında kalanlarla tartışırken onları birden öfkeye kaptırıp aşırı sözler söylemeğe, hakaretler yapmağa itecek davranışlardan kaçınmak gerekir. Birinin batıl inancına hakaret etmek, hakaret edene bir yarar sağlamayacağı gibi ötekinin iyice küfrünü artırır. Yüce Allah, Müslümanları, İslâm'a karşı nefret uyandıracak söz ve hakaretlerden men ediyor. Dâveti, iyiyi emir, kötüden men'i tatlı dille yapmak, iş kızgınlığa dönüşünce tartışmayı kesmek gerekir. "

Onlarla en güzel biçimde mücâdele et"

(Nahl Sûresi: 125)

âyeti de aynı yumuşak metodu telkin etmek-tedir.

Bu âyet, din ve vicdan özgürlüğünün ifâdesidir. Kimsenin inancına hakaret etmek doğru değildir. "Böylece her millete, yaptıkları işi süsledik" âyetinin de belirttiği üzere her millet, kendi yaptığını beğenir. Allah'ın insanlara, yaptıkları işi süslü göstermesi, şu anlama gelir: İnsanların işleri, düşüncelerine dayanır. Düşüncelerin oluşumu, Allah'ın, insanın içinde ve dışında yarattığı yasaların işlemesiyledir. İnsan, içinde uyanan çeşitli düşüncelerden birini câzip görür, onu diğerlerine tercîh ve ona göre hareket eder. Bu tercîhinde insan serbesttir, kendisine câzip geleni yapar. Düşüncelerin oluşumundan seçimine kadar her şey Allah'ın yaratma alanı içinde olduğundan, kişinin içinde uyanan düşüncelerden birini beğenmesi; Allah'ın o düşün-ceyi ona süslü göstermesi şeklinde ifade edilmiştir. Çünkü beynin işleme tarzı, hep Allah'ın yarattığı yasalara bağlı bulunmaktadır. Allah'ın yasaları, hayra yönelene hayrı cazip gösterir; şerre yönelene de şerri câzip gösterir. İşte bu gerçeği anlatmak üzere Cenâbı Hak:

"Biz her ümmete, yaptıkları işi böyle süslü gösterdik"

buyuruyor. Yani onlardaki yasalarımız böyle çalıştı, onlar yaptıklarını beğendiler, iyi sandılar. Ayrıca âyette alışkanlığın, çirkin işleri, yapanların gözünde câzip hale getirdiğine de işâret vardır.

ÖNEMLİ BİR KONUDA SİZE DANIŞMAK İSTİYORUM.. (2)

Pazar, 04 Şubat 2018 00:00

(devamı yarın..)